

6. И чухъ като гласъ отъ много народъ, и като гласъ отъ много воды, и като гласъ отъ силни гръмежи, що казувахъ: Аллилуя; защото ся въцари Господь Богъ Вседържителъ.

7. Да ся радувамы и да ся веселимъ, и да въздадемъ нему славъ; защото дойде свадба-та на Агне-то, и негова-та жена е приготвила себе си.

8. И даде ѝ ся да ся облѣче съ виссонъ чистъ и свѣтъ; защото виссонъ-тъ е оправданія-та на святии-тѣ.

9. И казува ми: Напиши: Блажени които сѫ призовани на вечеріj-тѣ на свадбѣ-тѣ на Агне-то. И казува ми: Тѣзи сѫ истинни-тѣ думы Божіи.

10. И паднѫхъ прѣдъ нозѣ-тѣ му, да му ся поклоніj; и каза ми: Внимай да не сторишъ това; азъ съмъ съслужителъ твой и отъ братія-та ти които иматъ свидѣтелство-то Іисусово; поклони ся Богу: защото свидѣтелство-то Іисусово е духъ-тъ на пророчество-то.

11. И видѣхъ небе-то отворено, и ето конъ бѣлъ, и онзи който сѣдѣше на него наречаше ся Вѣренъ и Истиненъ, и съ правдѫ сѫди и воинствува;

12. А очи-тѣ му бѣхъ както пламъкъ огненный, и на главѣ-тѣ му короны много, и имаше име написано, което никой не знаяше тъкмо самъ той;

13. И облѣченъ бѣше въ дрехъ обагрѣнъ въ кръвь; и зовяше ся име-то му СЛОВО БОЖІЕ.

14. И войски-тѣ небесны идяха слѣдъ него на бѣлы коне, облѣчени съ виссонъ бѣлъ и чистъ.

15. И изъ уста-та му излѣзва сабя остра, да удря съ неїкъ язычници-тѣ; и той ще гы упасе съсъ жезлъ желѣзни; и той стѫпкува жлебъ-тъ на вино-то на яростъ-тѣ и на гнѣвъ-тѣ на Бога Вседѣржителя.

16. И на дрехъ-тѣ си и на бедро-то си имаше написано името: ЦАРЬ НА ЦАРИЕ-ТѢ И ГОСПОДЬ НА ГОСПОДАРИ-ТѢ.

17. И видѣхъ единого ангела че стояше въ слънце-то; и извика